

Υπάρχει ένα κόμμα...

«Πες μου ποιος σε παινεύει για να σου πω τι λάθη έκανες.» Vladimir Ilyich Lenin

Που έχει συμβάλει στην ήττα και την κατάντια του εργατικής τάξης στην μετεμφυλιακή Ελλάδα. Που θεωρεί τους ταξικούς αγώνες σπιφιλία του, που καπελώνει κάθε αγώνα στους χώρους δουλειάς και τις γειτονιές και προβοκάρει / σαμποτάρει ότι δεν μπορεί να καπελώσει. Που σαν τους χριστιανούς θεωρεί ότι κατέχει την πάσα αλήθεια και το αλάνθαστο πολιτικό πρόγραμμα. Που κατηγορεί όποια σωματεία δεν είναι στο ΠΑ.ΜΕ. ως εργοδοτικά με μοναδικό κριτήριο τη μη ταύτιση μαζί του. Που βλέπει τα σωματεία σαν κομματικά συνδικάτα και τους αγώνες με κριτήριο αν είναι υποστηρικτικοί προς το κόμμα και την διεύρυνση του. Ένα κόμμα που μιλά για πόλεμο στο μεγάλο κεφάλαιο και για συμμαχία με τους μικροκαπιταλιστές, λες και το κεφάλαιο είναι μεγάλο και μικρό δεν είναι σχέση.

Υπάρχει ένα κόμμα που οτιδήποτε αδυνατεί να ελέγξει το κατασυκοφαντεί. Που βάφτισε τους εξεγερμένους του Δεκέμβρη του 2008, πράκτορες της CIA, προβοκάτορες και εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου (σωματέμπορους, μαφιόζους και εμπόρους ναρκωτικών) ενώ υπερασπίστηκε την κατά πολύ πιο βίαιη εξέγερση του νεανικού προλεταριάτου στα γκέτο των γαλλικών προαστίων γράφοντας: «...προκαλεί η Γαλλική κυβέρνηση και όσοι μιλούν για συμμαχίες, στηρίζοντας την προπαγάνδα τους αποκλειστικά στις μορφές που παίρνει ο αγώνας και υποβαθμίζοντας ή κρύβοντας τις αιτίες και το περιεχόμενο του, την απόγνωση που νιώθουν οι εξεγερμένοι...Τα χιλιάδες πυρπολημένα αυτοκίνητα και η ολική απώλεια του κύρους της πολιτικής, συμβολίζουν κάτι πολύ περισσότερο από απλές εκρήξεις τυφλής βίας...» Υπάρχει ένα κόμμα που δημοσίευσε στον «Ριζοσπάστη» γραμμή υπεράσπισης και αθώωσης του ειδικού φρουρού Κορκονέα, δολοφόνου του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου.

Υπάρχει ένα κόμμα που η πλούσια επαναστατική ιστορία που έγραψαν χιλιάδες αγωνιστές του μας κάνει περήφανους που είμαστε – **στα λόγια και στις πράξεις μας** – κομμουνιστές. Και ταυτόχρονα ένα κόμμα που αν η δομή, η ηγεσία και η λειτουργία του, αντιπροσώπευαν την κομμουνιστική προοπτική θα δηλώναμε ανοιχτά και χωρίς ενδοιασμούς αντικομμουνιστές.

...και μια νεολαία

«Η εντιμότητα στην πολιτική είναι αποτέλεσμα της δύναμης, ενώ η υποκρισία αποτέλεσμα της αδυναμίας.» Vladimir Ilyich Lenin

Που όταν το φοιτητικό κίνημα δείχνει αριστερά αυτή κοιτάει δεξιά. Μια νεολαία που όπου έχει δύναμη αποτελεί το αντίπαλο δέος στα ενωτικά αγωνιστικά πλαίσια σχηματίζοντας μπλοκ αντικατάληψης συσπειρώνοντας στους ψηφοφόρους της όλο το φάσμα της αντίδρασης στα πανεπιστήμια: από μέλη της Π.Α.Σ.Π. και της Δ.Α.Π. μέχρι ανένταχτους αντικαταληψίες φοιτητές. Μια νεολαία που όποτε δεν καλεί το ΠΑ.ΜΕ. απεργία σαμποτάρει τις γενικές συνελεύσεις. Μια νεολαία αυτιστική – με όλη τη σημασία της λέξης – στο τρόπο παραγωγής πολιτικής σκέψης, λόγου και δράσης. Μια νεολαία σεχαριστική κι αντί-κινηματική που αποχωρεί από τις συλλογικές διαδικασίες των φοιτητικών συλλόγων φτιάχνοντας μέτωπα εντός εκτός και επί του εαυτού της. Μια νεολαία που αρνείται τον πολιτικό διάλογο και την σύνθεση και καταφεύγει σε πολιτικαντισμούς και γκεμπελισμούς για να χτυπήσει οποιοδήποτε δεν συστρατεύεται μαζί της. Μια νεολαία που για αυτό το σκοπό δεν διστάζει να επικαλεστεί νεκρούς της εργατικής τάξης.

...που μας αναγκάζει...

Εμάς σαν αντιεξουσιαστές, να χαλάμε πολύτιμο χρόνο και μελάνι γράφοντας ανακοινώσεις για την πάρτη τους τη στιγμή που βιώνουμε μια ολομέτωπη ταξική επίθεση από πλευράς εργοδοσίας – κράτους – ντόπιων και ξένων αφεντικών. Να χαλάμε πολύτιμο χρόνο και μελάνι γράφοντας τα αυτονόητα: ότι ρε ξεφτίλες, οι νεκροί της εργατικής τάξης δεν ανήκουν σε κανέναν, ότι το ανταγωνιστικό κίνημα χτίζεται από τα κάτω, αυτοοργανωμένα και αυτόνομα στη βάση των δυνατοτήτων και αναγκών των εκάστοτε υποκειμένων και όχι στη βάση της κομματικής πειθαρχίας και της ιδεολογικής καθαρότητας. Ότι ο πλούτος που ανοίγεται μπροστά μας όταν αγωνιζόμαστε συλλογικά και παίρνουμε τις ζωές μας στα χέρια μας δεν συγκρίνεται με καμιά επαναστατική ιδεολογία, με καμιά αλήθεια.

Καλούμε την νεολαία του ΚΚΕ να τους γυρίσει την πλάτη και να στρατευτεί με τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις εργατικές συλλογικότητες, τις λαϊκές συνελεύσεις κατοίκων, να συμμετέχει ενεργά στις γενικές συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων, να αυτό-οργανωθεί. Μαζί με χιλιάδες άλλους γνωστούς και άγνωστους ανθρώπους σ' αυτή τη χώρα. Μαζί με μας, με τις δυνάμεις μας και τις αδυναμίες μας.

Ανοιχτή συνέλευση από το Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Φυσικομαθηματικού